

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Anul XIV nr 3708

4 pagini

20 bani

Duminică

9 septembrie 1956

Vineri a trecut prin Capitală o delegație de vechi militanți ai P.C.U.S.

Vineri a trecut prin Capitală o delegație de vechi militanți ai Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, în frunte cu P. G. Moskatov, care vor participa la sărbătorirea celei de a 12-a aniversări a eliberării Bulgariei și vor vizita țara vecină și prietenă.

În Gara de Nord membrii delegației au fost salutați de tovarășii: J. F. Zekas, Gh. Stoica, Petre Lupu, Aurel Duma, V. Postolache, Ed. Stan, E. Nicolae, precum și de un grup de vechi militanți ai Partidului nostru.

Au fost de față A. A. Epșev, ambasadorul Uniunii Sovietice la București și membri ai Ambasadei U.R.S.S., precum și membri ai ambasadei R.P. Bulgaria, în frunte cu A. Hubenov, însoțit de alături adierim.

Milne sosește în Capitală o delegație culturală din India

Luni 10 septembrie sosește în țara noastră delegația de oameni ai culturii și artei din India, condusă de A.K. Chandra, ministru adjunct al Afacerilor Externe al Indiei. Vizita delegației culturale indiene este o verigă nouă la relațiile culturale care s-au stabilit în ultimii ani între Republica Populară Română și marea Indie.

Luni 10 septembrie sosește în Capitală un ansamblu artistic indian, compus din cântăreți și dansatori magici ai artei indiene.

Ansamblul va prezenta spectacole de cîntece și dansuri la cinematograful „Patria” în zilele de 11 și 12 septembrie și la Teatrul de Operă și Balet al R.P.R. în ziua de 15 septembrie. Spectacolele încep la ora 20. Biletele se găsesc de vânzare la casa Teatrului Național și la casa cinematografului „Patria”.

(Agerpres)

Primele tone de zahăr din noua recoltă

TIMIȘOARA (de la corespondentul nostru). Pe rampa de descărcare ale fabricii de zahăr din Fărdăuș se desfășoară în aceste zile o activitate intensă. Cultivatorii de sfeclă din întreaga regiune Timișoara au trimis aici primele cantități recoltate.

Acastă a permis colectivului fabricii să înceapă sezonul de producție cu întreaga capacitate de lucru a mașinilor și aparatelor. Primele tone de zahăr din noua recoltă de sfeclă s-au îndreptat spre magazine.

Imagini din viața poporului vietnamez

A gîndi natura Vietnamului fără tălmăc, e ca și cum ai vorbi despre Moldova noastră fără a pomeni de rivă. În părțile celei îndepărtate ale lumii, țării, ca și pe la noi, au în frimăntările văzduhurilor, prietenii și dușmanii. Și așa cum moldovenii simțeau la țară cărușii vîntului, vietnamezii de la țară vede în turbarea tălmăcilor minieră, ocreșii, a truiului și cîte o dată a vîntului. Tălmăc nu bate precum crîștii, vreme înălțîndu-se, el se năpustește odată, năprasnic, de parcă pe pămînt ar trece un balaur cu pînțele pe ogore și greabînu în nori.

Și cum tălmăc și parte de nădăd-părții a naturii Vietnamului, m-am scutit corocoș cînd am putut vedea, cu ochii mei, în suptele aște trîlfe în Vietnam, un tălmăc.

La început a fost un comunicat. Nădăd jîmba vietnameză, firește, nu l-am aflat. De aceea, n-am putut pricepe nîl rostul lucrurilor din camera și din casa unde locuiau la Hanoi. Erau și ciudate, cu toată căldura (în octombrie erau 35°) doi oameni cu cîșii și cîșoare au venit, cître prînz de au lăsat ferestrele, use dispreze balcon și au cercetat cu mare atenție toate încălzirile; aceștia lucră l-au lăsat pe rînd în toate încălzirile, pregătindu-ne parca pentru a sediu.

La fel de ciudată, în aceeași zi, mi pare nedumerirea soferului cînd îl cor să mi conducă în oraș. Încerc să-l întreb pricina neliniștii care-l stăpînește și, din tot ce mi spune, deslușesc un singur cuvînt: tifon, tălmăc. Va fi tălmăc? În oraș care să afiu tălmăc? mi se dau imediat, căci în ziare stă scris: „La orele 13, se anunță tălmăc cu direcția nord-est...”. Îl întreb pe sofer dacă vrea să continue drumul... soferul arată 12.30 — dar el îmi răspunde că e mai bine să ne întorcem. Temerea lui și prevederile tuturor îmi par oarecum exagerate; afară nu e nici un semn de furtună; puțin înnoiră și doar, cître apus, nori negri; e poate mai cald ca de obicei și umezeala aerului, mai mare, dar nu pot înțelege ce anume vestește un tălmăc.

Ora 13. Nici un semn. Plouă mă-

UN SUCCES: Expoziția rominească de la Moscova

Correspondență specială pentru „România liberă” de S. Jarcov

Pe una din aleile Parcului Central de cultură și odihnă „Maxim Gorki” din Moscova, într-o zonă verde, plină de flori se înalță o mare clădire luminoasă. În fața intrării înălțura drapelul de Stat al Uniunii Sovietice și ale Republicii Populare Romine, iar pe fațada clădirii atrănu un mare panou cu cuvîntele: „Trăiască prietenia sovieto-romină!”. Această clădire adăpostește expoziția „Republica Populară Romină pe drumul construcției socialiste”.

Zilnic, expoziția este vizitată de mii de oameni care vin pentru a cunoaște realizările republicii prietene. În sălile expoziției mari grupuri de oameni cercetează cu interes exponatele care constituie o mătură a creșterii industriei. El ală că în perioada 1948—1955 au fost construite și date în folosință peste 100 de întreprinderi noi, iar peste 200 de fabrici și uzine au fost lărgite și înzestrate cu utilități moderne. În decursul acestor ani volumul producției industriale din R.P.R. a crescut de peste trei ori.

Fără îndoială că aceasta constituie o realizare mare — spune unul din vizitatori, inginerul sovietic Nicolae Orlov. Succesele obținute nu sînt întâmplătoare. O asemenea creștere a industriei e posibilă numai într-o țară în care poporul construiește socialismul. Ne bucurăm din inimă de succesele prietenilor noștri romini.

Succesele oamenilor muncii din România se oglindesc în fiecare ramură a industriei. Iată standurile care vorbesc despre creșterea industriei construcției de mașini. Lîngă unul din standuri vedem pe comsomolul Vasile Kolov ajutor la o uzină constructoare de mașini din Moscova. Pe el l-a interesat îndeosebi faptul că în anul regimului popular, uzinele rominești produc 250 noi tipuri de mașini. Tîmărul își notează această cifră în căsușel sau cu gîndul să povestească despre acest lucru tovarășii săi.

Am venit astăzi la expoziția de unii singuri, spune el, însă duminica viitoare voi veni împreună cu tovarășii mei din cercul meu de politici cîrăști. Avem ce vedea aici.

România este țara petrolului. Iată de ce lîngă standul industriei petrolifere pot fi văzuți zăcămintele, bazinele care se află în trecere la Moscova. El se interesează de procedeele noi de forare a sondelor, folosite în R.P.R.

Înaltul de a pleca pe pămînturile întinse, la expoziția a venit înălțul tractorist Ivan Rabinov de la un S.M.T. din regiunea Moscova. El își notează cu grijă unde cifre referitoare la creșterea producției de cereale.

— Cred că nu este lipsit de inte-

res să vorbesc oamenilor muncii de pe pămînturile noastre despre succesele obținute în dezvoltarea agriculturii din România.

Etajul al doilea al pavilionului este rezervat în întregime exponatelor care vorbesc despre dezvoltarea industriei ușoare, și a celor care arată creșterea culturii, artei și științei tălmăcilor poporului romin. Lîngă standul care inițiază modele frumoase și atrăgătoare, de încălziminte de damă, leșături, confecțiuni, se găsesc după cum este și fleșce multe femei. În jurul acestor exponate se înlîșcă desoară discuții cu privire la eleganța croielii, pot fi văzute multe femei cîplîndu-și modelele care le-au plăcut îndeosebi. Mai bine să dăm cuvîntul uneia dintre vizitatoare, Maria Lomova, profesoară la o școală medie din Moscova.

Expoziția mi-a produs o deosebită impresie, am reținut bogăția exponatelor industriei ușoare, obiectele frumoase, lucrate cu mult gust și atîșce care sînt fabricate în R.P.R. pentru nevoile poporului. Desigur te bucură gîndul amintindu-ți că această țară a reușit într-un termen relativ scurt să organizeze pe scară largă producția obiectelor de consum popular.

Numerele vizitatori ai expoziției au înscris cuvînt de admirație în Cartea de Impresi.

Expoziția dovedește nivelul ridicat al tehnicii în Republica Populară Romină care construiește cu succes socialismul, scrie N. Semenov, colaborator științific. Pentru mine care am luptat în timpul războiului în rîndurile armatei sovietice, care am participat la eliberarea Romine de sub robia fasciștii, succesele poporului țării romine constituie o adevărată și sinceră bucurie.

„Ne bucurăm sincer succesele poporului român prietenilor țării țării. dragi prieteni!” Aceste cuvînturi au fost scrise de muncitorii A. Boșeva. Iată o semnătură lăcnică a unui medic. „Te vîl la exponate și vezi în ele eroica luptă a poporului romin pentru socialism. Le urăm succes!”

În cartea de impresii se găsesc multe însemnări în limbile chineze, engleze, cehă și în diferite alte limbi.

Nu mică este alfuștea de vizitatori care se perindă zilnic la restaurantul rominec „Dumăre”. În acest restaurant, deschis pe bordsul unui văș se servesc specialități culinare și bluturi rominești foarte apreciate. Cîntăreții romini de muzică populară, Alexandru Grozăș și Maria Lăzăreș culeg repetate aplauze ale publicului.

În ansamblu moscovitii și toți acei care au văzut și admirat expoziția o apreciază ca un adevărat succes. Aceasta este și părerea mea, închei cu regretul de a nu fi amînit întreaga bogăție și diversitate a exponatelor.

Lipsuri în desfășurarea colectărilor în raionul Iași

IASI (de la corespondentul nostru). O privire asupra mersului colectărilor în raionul Iași arată că această importantă acțiune se desfășoară azi cu totul nesatisfăcător. La 1 septembrie exista în această regiune între trețel și jumătate a celorlalte decalaj de aproximativ 12 la sută. Acest decalaj este cauzat de existența unor serioase deficiențe de natură tehnico-organizatorică, legate de bunul mers al colectărilor. Iată un exemplu. Pe artele din comunele Golăești, Pridaceni, Holboacă au stat aproape o săptămînă cîteva vagoane de cereale, deoarece stațiile populare respective nu s-au îngrijit să asigure transportul lor treptat la baza de recepție. În felul acesta s-au creat mari dificultăți, baza din Iași fiind aglomerată timp de cîteva zile pînă s-a putut recepționa apoi cantitățile soșite.

O situație de-a dreptul condamnată s-a petrecut în comuna Popriceni. Zeci de producători agricoli din satul Rediu Mitropoliei au fost nevoiți să aștepte la arle în zilele de 24, 25, 26 și 27 august pentru a-și putea preda cotele. Motivul? Conducerea cooperativelor din comună, neșocotind indicațiile prevăzute în instrucțiunile în vigoare, a refuzat să pună la dispoziție un cîmar. Deficiențe serioase se manifestă și în modul în care se fine evidența statistică a mersului colectărilor.

Comitetele executive ale sfaturilor populare din raionul Iași, împreună cu organele de colectare au dorința să la de îndată cele mai potrivite măsuri care să ducă la înlăturarea deficiențelor semnalate, astfel încît planul de colectări să fie realizat integral în cel mai scurt timp.

4223 de persoane s-au reintors în țară

În diferite țări, misiunile diplomatice ale R.P.R. continuă să primească numeroase cereri de repatriere. Bucurîndu-se de prevederile Decretului Prezidiului Marii Adunări Naționale al R.P.R. pentru înlesnirea repatrierii unor cetățeni și foști cetățeni romini și amnistierii celor repatriați, mi dîntre altele care în străinătate au înscris pe așternuturile de tot felul s-au întors în patrie. El muncesc azi alături de oamenii muncii contribuind din plin la înflăcărea țării pentru un trai mai îmbelșugat al celor ce muncesc.

Pînă azi s-au reintors în țară 4223 de cetățeni și foști cetățeni romini, bărbați, femei, copii veniți din aproape toate țările Europă. Americii de Nord și Latine, precum și din Asia Mică și Africa.

Succesul expoziției de artă plastică sovietică

Expoziția de artă plastică sovietică din sala Dalles, care a constituit un eveniment important în viața artistică a țării noastre, se încheie astăzi.

După cum era și firesc, expoziția a stîrnit un viu interes în rîndurile publicului larg din țara noastră. De la deschidere, aproape 40.000 de cetățeni din Capitală și din provinciile, turiști strălîni în trecere prin țara noastră, au vizitat expoziția de artă plastică sovietică. În însemnările pe care le-au făcut în cartea de onoare a expoziției, numeroși vizitatori își exprimă admirația pentru această colecție de artă și recunoștința pentru faptul că au avut posibilitatea să o vizioneze.

(Agerpres)

Fabrica de azbociment de la Bicz a intrat în funcțiune cu întreaga capacitate

BICAZ. — Zilele acestea, Fabrica de azbociment de la Bicz, cea mai mare fabrică de acest gen din țara noastră și una dintre cele mai moderne din lume, a intrat în funcțiune cu întreaga capacitate. La numai o lună de zile după darea în funcțiune a liniei tehnologice pentru fabricarea plăcilor ondulate de azbociment a început să producă și ca de a doua linie — linia pentru tuburi de azbociment, care vor fi folosite în locul tuburilor de metal la instalarea de conducte de alimentare cu apă, de canalizare etc.

Înzestrată ca și prima linie pentru plăci ondulate, cu utilaj de înaltă productivitate primit din Uniunea Sovietică, care asigură mecanizarea aproape integrală a procesului de fabricație, noua linie tehnologică va produce anual circa 600 km de tuburi de azbociment cu un diametru interior de 50—150 mm. Deservirea fabricii va fi asigurată de cadre de muncitori și tehnicieni pregătiti pe lîngă fabrici asemănătoare din Uniunea Sovietică și R.P. Bulgaria, precum și în școala de calificare care a funcționat pe șantier.

„Către asfințit, printre palmierii de la San Son priveș marea...”

TELEGRAMĂ

Prezidiului Adunării Populare a Republicii Populare Bulgaria
Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Bulgaria
Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar

Sofia

Cu prilejul celei de a 12-a aniversări a eliberării Bulgariei vă trimitem do, și întregului popor bulgar, cele mai cordiale felicitări precum și expresia sentimentelor de prietenie frățească din partea Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine, a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine, a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romin și a întregului popor romin.

Sîntem bucuroși să salutăm succesele tot mai importante obținute de harnicul popor bulgar în construirea socialismului în patrie sa, contribuția activă a Republicii Populare Bulgaria la cauza colaborării internaționale și asigurării unei păci trainice în lume.

Sîntem adînc conșinși că prietenia strînsă ce leagă poporul bulgar și poporul romin se va dezvolta tot mai mult spre folosul popoarelor noastre, a industriei comunității a țării socialiste și în interesul păcii în lume.

PREZIDIUL MARII ADUNĂRI NAȚIONALE
A R. P. R.
CONSILIUL DE MINISTRI AL R. P. R.
COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMIN

A 12-a aniversare a eliberării Bulgariei

Cuvîntul rostit la posturile rominești de radio de ambasadorul R.P. Bulgaria la București, Stoian Pa

Dragi tovarăși și tovarăse, cetățeni ai Rominei frățești, Oamenii muncii din Republica Populară Bulgaria, sărbătorește pentru a douăzecișecina oară cu simțămînt de bucurie nemărginită și mîndrie legitimă marea lor sărbătoare națională — 9 septembrie. Acum doisprezece ani, poporul bulgar, unii în Frontul Patriei, sîl conducerea Partidului Comunist Bulgar, cu spiritul victorios al Armatei Sovietice, a răzucit la răzcoala armată împotriva tiraniei monarho-fasciste. Lănturile robiei au fost sfărîmate, puterea a fost smulșă din mîinile burgheziei și a trecut odată pentru totdeauna în mîinile celor ce muncesc de la orașe și sate. Căcîndu-și libertatea și independența națională, poporul bulgar a devenit stăpîn și stăpînitor propriului său destin.

Acastă libertate n-a fost obținută ușor: ea este rodul unor lupte îndelungate duse împotriva burgheziei fasciste, vindute. Drumul marii victorii de la 9 septembrie a fost drum spînos, greu, dar glorios. El a fost stîrnit din hîlsuc și singele a cîtorva zeci de mii de fil acumpi al poporului, cîștigi în luptele îndrîșite pentru libertatea poporului. Organizatorul și înscîntătorul acestor lupte eroice a fost gloriosul Partid Comunist Bulgar, care și în momentele cele mai grele a arătat neșocotăle și cu bărbăție idealurile și interesele clasei muncitoare, ale întregului popor muncitor, făcînd în locul luptei crîncine și înșele împotriva fascismului sîngeros, alianța clasei muncitoare cu țărănimia muncitoare, cu toate forțele patriotice din țară.

Scuturîndu-l de la capăt, stăpîn pe muncă sa, pe țara sa, desfășurînd lărg forțele și priceperile sa, creștoare, poporul bulgar făcîndu-se cu entuziasm viața sa nouă, viitorul său fericit-socialist.

Datorită ajutorului neîncetat, frătesc și desinteresat al Uniunii Sovietice și a colaborării economice strînsă cu țările de democrație populară puterea economică și de anșare a Bulgariei noi crește și se înălțese meren.

Dintr-o țară agrară înapoată, Bulgaria s-a transformat într-o perioadă de timp foarte scurtă, într-o țară industrială cu agricultură în plină dezvoltare. Cu ajutorul Uniunii Sovietice, au crescut vîștîni cu ochii noi uime mărețe pentru condițiile noastre: cen-

SCAFANDRUL

Interesantă și plină de eroism este viața scafandrilor. Nu este deloc ușor să cercetezi fundul vaselor, digurile din porturi, sau să scoți epave din fundul apelor. În cheșu: Scafandru Dan C. Petru din portul Giurgiu este gata de „expediție”. Peste o clipă, l se va pune casca și va porni spre adîncimi. Foto: IOSIF GIUCA

Foto: IOSIF GIUCA

trale electrice, baraje. Au fost create centre industriale. Cu ajutorul specialiștilor geologi sovietici, în urma explorărilor intense a subsolului țării, au fost și continuă să fie descoperite mari zăcăminte de cărbune, minereuri, petrol și altele.

Datorită muncii de lămurire politică convingătoare, țărani muncitori au pîșit ferm și cu încredere pe singurul drum salvator — drumul cooperativ și mecanizării micilor proprietăți agricole de odinioară. Gospodăriile agricole, solocăte de lipsa de pămînt, înecați în sărăcie și lipsuri pînă la 9 septembrie, acum se unesc în masă în gospodăriile agricole cooperative de muncă, îmbunătățindu-și hotărîtor bunăstarea culturală și materială. În satul bulgar regimul cooperatist a învins pentru totdeauna.

Săi aleargă Frontul Patriei, în frimăntul construcției socialiste, se înălțese tot mai mult unitatea moral-politică a poporului bulgar, crește încrederea în propria putere de a-și îmbunătăți continuu bunăstarea materială și culturală, de a duce la înflorire patria sa socialistă.

În mersul său împetuș înalt, pe drumul socialismului, poporul bulgar nu este singur: cu el este marea Uniune Sovietică și întreg lagărul democratic. Colaborarea economică și culturală activă cu poporul țării romine de care lăgă o prietenie tradițională de veacuri, în bucurii și vreo-

Eșecul unui șantaj

A genșile de presă ananșă prin nenunțate, telegramă eșecul lui Menzies în conșocăria de la Cairo. După cum se știe, „Comitetul celor cinci” a fost înscăcînat din partea celor 18 state care au adoptat o atitudine dividentă la prezîntarea de la Londra a prezîntării prezîntării Naționale propuneri, occidentale privind internaționalizarea Canalului de Suez. Planul Dulles — numele sub care au fost făcute cu această ocazie propuneri — nu era în esența lui decât un plan menit să împună Egiptului stîrbirea suveranității sale și abandonarea drepturilor sale legitime asupra Canalului de Suez.

Nu mai răște năoi aci nășle pozițiilor lășpă de perspicacitate și-ar fi putut însă înșchîp că în actuala situație internațională vechile metode coloniale de reglementare a problemelor, ulgicioase ar mai avea cea mai mică șanșă de reușită. Nu mai sîntem în secolul al XIX-lea cînd aparitia unei asociații militare putea determîna micșarea unui stat. Nici Egiptul de astăzi nu mai este același Egipt de acum trei sferturi de secol cînd Anglia o putu — năcocoat un înșdent — să pînă mîna pe această țară. Egiptul nu mai are nici mîc un statul pe care l-ar avea cu cînci ani în urmă. El este un stat suveran și pe deplin hăcîrît și-și împună respectarea drepturilor sale. Iuștă să mai adăugăm că el nu se găsese singur în eșforturile pe care le depune în acest sens. În această condiție nu poate surprînda cîștigi de puțin eșecul lui Menzies și al eșecurilor care stau în spatele acestuia.

Perioada în care au avut loc conșocăria de la Cairo între „Comitetul celor cinci” și prezîntările Naționale, a fost caracterizată, din punct de vedere al conșocăriei, de puternica presiune a opiniei publice internaționale care a hotărîră pentru respectarea drepturilor suverane ale Egiptului. Valoarea protest internațional a izolat și condamnat din capul locului propunerea pusă la cale de puterile occidentale. Evenimentele ulterioare au scos în evidență și un alt element alăcrică neconșocărie a contradicțiilor dintre puterile occidentale, înmulțirea cazurilor în care punctele lor de vedere sînt ireconciliabile. În acest sens agenșile de presă pun în lumină divergențele care există în alin „Comitetul celor cinci”. De fapt este vorba despre divergențele dintre S.U.A., pe de o

parte și Anglia împreună cu Franța, pe de altă parte, deșpre divergențele din alin guvernului englez însuși precum și divergențele dintre guvernul englez și guvernul respectiv care, inițial, erau hotărîte să recurgă la suprema presiune, declanșarea unor operații militare. Faptul că Statele Unite au adoptat o „altitudine mai puțin netă” („France Presse”) datorită unor factori de care ne-am mai ocupat în cadrul acestei rubrici, a determînat Franța și Anglia ca pe lîngă exprimarea nemulțumirii lor față de lășe de acest gen să părească la o reorientare a politicii lor.

Semnificație este în acest sens următorul fapt: Un purtător de cuvînt al Ministerului de Externe francez a declarat în 7 septembrie că guvernul francez nu și-a stabilit încă un plan de acțiune — diplomatic sau de alt fel — în cazul în care tratativele de la Cairo vor eșua. Or, după cum remarcă agenșile „United Press”, această declarație este după toate aparențele în contradicție cu afirmația purtătorului de cuvînt al guvernului care susținea numai cu o zi înainte că guvernul francez a luat în considerare „toate eventualitățile” în problema Suezului. Deruta care dominează în lagărul puterilor occidentale este deosebită și de faptul că s-a sugerat ideea unei noi întreprinderi între Dulles și miniștrii de Externe ai Angliei și Franței. Pe de altă parte presa engleză și mai cu seamă „Times” corboșe și descreșcă eventualitatea zăcării Organizației Naționale Unite asupra acestui probleme.

Faptul că s-a pus o oarecare surdă înălțare a agresivității politice alăcilor occidentale constituie o măturăre facilă a înșococăriei acțiunii de intimidare a Egiptului. Spunîndu-se în problema Suezului, occidentalii comușe o nouă înșocărie” („Le Monde”) și „De fapt francezii și-au dat seama că Nașser a dat pe lășe blufuri lor” („United Press”) presa occidentală recunoștește în mod mai fătă eșecul acțiunii afirmative a lui Menzies.

Acastă nu înșocărie însă că puterile occidentale: Anglia și Franța mai cu seamă, au reușit la politica lor împotriva intereselor Egiptului. Vîltoaru va arăta însă în ce măsură acestea se vor fi hotărît să pînă cînd de cele înșocărie pînă în acest moment.

EUGEN PHOEBUS

VIRGIL DÂNCULESCU

CULTURA și VIAȚA

NEGRU pe ALB

Reflecții

De curând lumea și temeritatea
juvenilă a unui grup de
tineri critici, par să se
cunoască și simțiți, au investit
cu putere de circulație o „nouă
teorie estetică”.

Articolele aparute în „Gazeta
literară”, „Viața Românească”,
„Nădărușii”, au vestit cititorii
peșteră de lume a două orien-
tări, zice-se foarte caracteristice
pentru proza, poezia și dramatur-
gia contemporană: „spiritul tradi-
țional” și „spiritul modern”.

„Simțeam, ne-am putea obiecta
lămuritor de literatură. Dar avem
prezintărea că în realitate criticii
cu pînă, dintr-o parte și înfrun-
găm, cu altele o demontare im-
proprie pentru a face de fapt o
consemnare demnă de aplaudat:
existența unei viziuni de stiluri
în literatura noastră”.

Mărturisesc că multă vreme am
crezut același lucru. Așa cum re-
zultă însă din ultimele materiale
inserate în rubrica de discuții a
„Gazetei literare”
„Se pare că par-
tizanii existenței
celor două „spi-
rite” abandonând în
form problema sa-
labilită a stilu-
rilor, navighează
în apele incerti-
tudinii, drapați cu
cruțușele crutului ra-
tional. Obedind ca-

torul ca unul ce le-a descoperit
este obligat să nu le păstreze nu-
mai pentru sine.

Da, spiritul modern există, ne
asigură H. Zalis, semnatul arti-
colului, și va înfrunți în viitorul
aproapel noi și noi adevărați, pen-
tru că acesta este imperativul ar-
tistic actual și dificultatea de a-l
prelua, decompunerea sistematică și
completă a creației în două unor ob-
strucții și incertitudini, dovede, va
fi cu siguranță deosebită.

Să recapitulăm. Douăcândă
„spiritul modern” nu se bucură de
prea mult credit din partea obiect
literare; sistemul asigurării însă că
„va înfrunți în viitorul aproapel
noi și noi adevărați” pentru că,
declara el însuși autorul, „acesta
este imperativul artistic actual”.
Care imperativ? Un imperativ
trebuie să fie impus și conștient
de un comandament de luptă. Să
vedem cum apare însă acest impe-
rativ-comandament în definiția fo-
rărilor Zalis. Oricât de parado-
xal ar părea, even-
tual lăsat este, greu
de precizat, siste-
matic și complet.
În ce ne privește
noi sistem foarte
sceptici și în lega-
tura cu promisiu-
nea de această „se-
sență” alături în
starea haosului pri-
mordial „demon-
data” își va dobândi cîndva dreptul
la existență în estetica stilistică
ca marxist-leninist.

Predind pentru „spirit modern”
în literatură, respectiv în beletris-
tică, acești critici dau în vîlă
propria lor inconștientă. Dacă în
proza, poezia, dramaturgia, potrivește
afirmărilor lui Lucian Raicu din
articolul citat spiritul modern se
caracterizează prin descoperirea de
„terenuri neexplorate”, care nu este
necesar ca și critica literară să
găsească „terenuri” și probleme
mai puțin umbrite și bătăitorite de-
că laimnăsa „querelle des anciens
et des modernes”. În plină vigoare
adum, trei sute și ceva de ani?

În ceea ce privește pe cititorul
de rînd, sistemul sigur că oricît de
mult ar fi angajat în ritmul vieții
„moderne” nu va accepta nicio-
dată proza ritmată aparținînd
condiției celui care poet „modern”
care acum citează într-o poezie
a sa limbă cititorii să trăiască „în-
drăgăstiat pînă peste cap”, „cu se-
nă înțelegeră” și „meticoluși în
mînca”, după cum nu și va do-
auentimentul nici „tradiționaluși”
care încearcă să „imbogățească”
limba însoțind „neoyisme”, stil-
cînd vorbirea omului de la fard
ori stilului sintaxa.

În eventualitatea că unii cri-
tici ar întreba pe cititorii ce pre-
feră: literatura „tradițională” ori
literatura „modernă”, sistemul
simul, dar accepta ar avea pregătut
un singur răspuns: „Preferăm lita-
tura bună”!

BORIS BUZILA

Insemnări despre Ansamblul indian ce ne va vizita țara

Dansurile milenare ale celor șase simțăminte

„Holi” este unul
din cele cîteva cu-
vinte în limba in-
diană pe care citi-
torii noștri li știu
desigur alături de
alte cîteva memo-
rate din filmele in-
diane atât de apre-
ciale ca noi. Specta-

torii filmului „Ganga” îi amintesc
desigur de dansul care inițiază nume-
roasele țărane ale zeului Krishna
în timpul sărbătorii „Holi”. Zeul, într-o
bună dispoziție datorită venirea primă-
verii, dansază înalță cu toate coar-
sările sale. Deodată începe jocul viol
al apei și al prafului colorat, pregătind
de zeul Krishna. Nici chiar mîndra și
curioasă sora a stăpînului plantărilor
— venită să fotografieze aspecte de
la sărbătoare — nu scapă de țăranele
zeului.

Programul prezentat de maestrul
dansului indian — pe care li vom pu-
tea admira foarte curînd pe scenele
noastre — cuprinde și dansul „Holi”.
El va fi interpretat în stilul clasic
„Kathak”. În ce constă acest stil?
Născut în India de nord, prin secolul
al XVI-lea, el se caracterizează prin-
to deosebită și suplete imbinată
cu o mare varietate a ritmului.
„Kathak” este unul din cele patru stilu-
ri clasice ale dansurilor indiene. Se
spune că povestitorul Kathak decla-
mînd versuri din „Ramayana” sau „Ma-
habharata” și ajutîndu-se de o bogată
gesticație și mimică a gleznelor și
pantomimă coregrafică. Cu trecerea
anilor dansul s-a dezvoltat pînă la
întregul a acestui gen de dans este
Sitar Devi pe care o vom admira
curînd. Născută într-o familie de
dansatori tradiționali ai stilului „Kath-
hak”, ea a început să învețe dansul de
la cinci ani. Astăzi, regizoare și
interpretă de dansuri în multe filme
indiene, ea este considerată ca una
din cele mai de frunte interprete a
dansului indian.

Dar nu numai dansuri din stilul
„Kathak” vor fi prezentate de soli
artiști indieni. Spicului programului
sînt reprezentate și celelalte stiluri
clasice: „Bharatanatyam”, „Kathakali”
și cel mai recent stil al dansului in-
dian „Santinitketan”.

Să începem cu primul: stilul Bhar-
atanatyam. Dansurile sale de templu,
au fost culese și sistematizate acum
2000 de ani de un mare înțelept al
antichității, Bharata. Numele său nu
numai că a fost dat acestui gen de
dans dar a constituit baza acestei
arte coregrafice: bhava — sentiment,
raga — melodie și tala — ritm. Bharata
în tratatul său despre dans cerea
dansurilor următoarele calități: fi-
gură frumoasă, simț fin al ritmului,
mișcare și gesturi neortodoxe. Dansul
nu va fi dans dacă el nu va reda sa-
simțăminte: dragostea, prietenia, părinți
fidelitatea în căsnicie, pretenția, forța,

eroismul, umorul. Aceste simțăminte
nobile ale omului sînt redată cel mai
complet de dansul clasic Bharatanatyam.
Cel mai vechi și cel mai popular și
azi în India de sud. El se distinge
prin-o tehnică complexă și prin-o
costumație bogată. Vecuri de-a rîndu
studierea dansurilor sacre făcea
parte integrantă din educația tinerilor
indieni. Așa a fost asigurată transmi-
terea lor din generație în generație.
Cele două interprete ale acestui gen de
dans sînt Kumari A. Sarada care
posează o excepțională precizie tehnică
și Puspa Mahidjan, o talentată stu-
dentă din „Kalkașetra Adhar”.

Celălalt stil — „Kathakali” — este
un dans pantomimă care, dat fiind
caracterul mitologic al personajelor,
întrebuințează costume și machiaj
tradiționali. În concertul maestrilor
indieni, în acest stil se vor prezenta
„Descrierea pădurii” și „Purapadi”.
Caracteristică acestui stil o constituie
faptul că graul e înlocuit cu
„Mudras” (gesturi). Muzicanții acom-
panatori interpretează textul, iar
dansatorii prim mimică, poze, gesturi
și mișcări ale minilor, redau semnifi-
cația cuvintelor. Interpretii celor
două numere susamintite vor fi
Raman Kutti și Bal Krishan Nair.
Accompanamentul vocal va fi susținut
de Vasudevan Nadungadi, iar Acem-
han și Gendran vor acompania la
instrumentele populare „madalam”
și „cend”.

În programul ce-l vor prezenta
maestrul artei coregrafice indiene
în țara noastră — fac parte și două
dansuri în stilul „Santinitketan”.
Cuvîntul „Santinitketan” înseamnă
„locas al păcii” și este numele
orașului în care a trăit marele
poet indian Rabindranath Tagore, și
totodată numele universității înteme-
iată de el. În dorința de a oglindi
prin dans minunata creație poetică a
lui Tagore, la Facultatea de dans din
Santinitketan s-a născut stilul cu
același nume, care are drept bază
dramele pentru dans și cîntecele
marele poet. Tinerile dansatoare
Mitra Dutt, Kiran Mahadjan, Ushana
Aryanyayakam și Mandjula Dutt vor
interpreta în cadrul concertului „Dan-
suri recoltă”, iar Dvidjan Mukerjee
„Cîntecul luntrășului”.

Programul prezentat de maestrul
artelor indiene cuprinde și alte cîntece
care vor face cunoscut publicului
nostru frumusețea melodiilor și diver-
sitatea instrumentelor populare in-
diane.
Reprezentanții unei tradiții cu o

vechime de peste 3000 de ani — de-
voltată și îmbogățită de-a lungul
secolelor — vin să ne arate obiectu-
rile, viața și sufletul marelui popor
indian.

„Nici un popor nu nutrește o mai
mare dragoste pentru dansuri și cin-
tece decât poporul indian”, spunea
încă în secolul IV înainte erei noastră
istoricul grec Arrian care a urmărit
campania lui Alexandru în India.

Ochii plini de patimă, trăsăturile
regulate ale chipului, măiestrită finie-
le, suplețea și eleganța costumelor
vorbesc de la sine despre acest popor
mîndru, bun, profund moral și plin de
o deosebită sensibilitate.

Sîntem nerăbdători să aplaudăm
sunt unei arte milenare și în special
pe grațioasele indiene pe care un mit
indian le prezintă astfel: „La început

ce se gînd puțin procedă Ast-
fel: lui totuși lumea și simțămîn-
țele plantelor așăptare, se înalță
dîndu-se volburii și tremurî frunze-
lor terribili, mîndria trăsle și arme-
cilor flori, ușurîna frunzelor și forma
trempei elefantului, privirea căprioa-
rei și coșulina roșului de albino,
bucuria zgîmbie a razelor soarelui,
plănușul norilor și nestăruința vîntu-
lui, timiditatea iepurelui și înfumu-
rarea pînului, mîncînușă pieptului
papagalului și duritatea diamantului,
dulceata mierii și cruzimea tigruului,
căldura focului și răcoala zăpezii,
vorbăria gîței și gungurîul porumbelu-
lui, perfidia cocorului și fidelitatea
raței sălbate și, amestecînd toate a-
cestea creă femeia și i-o dăru bărbă-
tului”.

GABRIELA BUCUR

Tinerete dansatoare Mitra Dutt, Uma Gandhi, Kiran Mahadjan și Mandjula Dutt
interpretează un dans în stil Santinitketan.

Mersul trenurilor

M-am apucat în-
tr-o zi să citesc in-
strucțiunile aflate la
începutul noului „Mers
al trenurilor” (Editia
I oficială de vară).
La pagina 4-a am în-
tîlnit următoarele gre-
seli de tipor: trenuri-
le în loc de trenuri-
le, titlu în loc de ti-
tlu, al în loc de al,
străduințe în loc de
străduințe, următoarea în
loc de următoarea, cin-
puri în loc de cîmpuri,
pleacă în loc de pleacă,
stonga în loc de stînga,
înstituțiile în loc de
instituțiilor, sau în
loc de să, excepțiile în
loc de excepțiile,
noștii în loc de noștii,
pleacă în loc de pleacă,
mersurile în loc de
mersul, socotii în loc
de socotii și timpu în
loc de timpul.

M-am întrebat dacă
și la ce privește ora-
rul trenurilor, publi-
citate sînt a cititorilor
următoare, volumul conține
tot atîtea greșeli de
tipor. Cum vor putea
pleca cu trenul cei
ce și socotesc timpu
după un asemenea
mers al trenurilor?
Vîn la gară, apoi loc
stonga împrejur spre
casă.

Cum melodiile trans-
mise sînt alese dintr-o
gărgărie la modă, iar
versurile nu sînt mai
slabe decât cele origi-
nale, învîtați lui Me-
loman la exigență,
bun gust și decorație,
ar putea avea un sin-
gular sens: reclama-
re la fîmîșe improprie
pe muzică de Beethoven,
Wagner.

Satisfăcut, Meloman
ar putea asculta la
domiciliu reclama-
te alături de Marina,
Rodica, Floarea. În acor-
dările grave ale Sim-
foniei a IX-a.

Exigență

Suh semnătura „Me-
loman” revolta „Con-
temporanul” se supă-
ră că posturile noastre
de radio transmit de
la o vreme reclame
cîntăre și că unii cin-
tăre de muzică usoră
acceptă să le inter-
prezeze.

Cum melodiile trans-
mise sînt alese dintr-o
gărgărie la modă, iar
versurile nu sînt mai
slabe decât cele origi-
nale, învîtați lui Me-
loman la exigență,
bun gust și decorație,
ar putea avea un sin-
gular sens: reclama-
re la fîmîșe improprie
pe muzică de Beethoven,
Wagner.

LECTOR

cînd Tvagstî (crea-
torul divin) se apu-
că să creeze feme-
ia, își dădu seama
că folosea toate
materialele pentru
crearea bărbatului
și că nu-l mai
rămînese materiale
consistente. După

Trenul micuț, atît de asemănător
moșnicilor moșilor, a oprit în Coșbuc.
Gara nouă, de plastr, pare, așa cum
stă acolo, între Sălița și Calea Fe-
rată, cu ferestrele ei înfiorate, cu
masa de ping-pong din sala de as-
teptare, ca o nouă minune a unei
lumi noi, ce a urcat odată cu ca-
lele ferată către Salva și Vișeu spre
locul de bășină al aceluia care pe
întreaga Vale a Săliței, a rămas
bădița George.

„Ieși Zamfira-n marș isteț,
Frumoasă ca un gînd răzleț”

Dispus pe o stradă lungă, care e
în același timp șoseaua ce coboară
spre Salva și de acolo spre Năsăud,
satul, apare călătorului care-l vede

90 de ani de la nașterea lui George Coșbuc

GEORGE COȘBUC ÎN DOCUMENTE ȘI MANUSCRISE

Depozitele secției de manuscrise de
pe lângă Biblioteca Academiei R.P.R.
pun la îndemînă, pentru fiecare
scritor în parte, materiale documen-
tare de deosebită valoare. Cercetată
cu minuțiozitate „Arhiva Coșbuc”
conține un mare număr de scrisori,
fragmente neterminate, variante de

Al tău cu toată stima și prietenia
G. COȘBUC

Miercuri 25. I.

Printre manuscrisele aflate în
Arhiva personalităților de la Biblio-
teca Academiei R.P.R. se află și o
poezie neterminată, deosebit de intere-

soasă, înedită sau puțin cunoscută
pentru marea masă a cititorilor. Din-
tre acestea am ales numai cheia
documente reprezentative pentru opera
poetului.

Primul, o scrisoare a poetului adre-
sată unui prieten, provine din mate-
rialele lătrare în posesia Academiei
R.P.R. în 1942 prin donația Elena
Coșbuc. Poetul dezvăluie intențiile
sale de a sistematiza și încheia într-o
lucrare seria de articole publicate în
revista „Albina” referitoare la supra-
lucru. Este interesant de observat aici
preocupările obștești ale poetului,
născută sinceră de a veni în ajutorul
celor obidiți cu slăburi și îndurări
precie. După cum se știe, poetul și-a
văzut dorința îndeplinită prin publi-
carea în 1909 a broșurii „Superstii-
nile păgubitoare ale poporului no-
stru”, lucrare redată în anul 1951
în „Colecția Societății pentru răspin-
direa științei și culturii”.

La textul scrisorii:

Dragă Petreache,

Tot am voit să-ți scriu în privința
unui manuscris al meu potrivit pentru
„Steaua”. Scrind prin „Albina” acele

Acasă, la bădița George

Întă-ne dar și în țara lui Pîntea
cel vîlțat, al cărui loc de odihnă și-l
dispută cel puțin 3 din regiunile de
dincolo de Carpați. Apoi, asta și
nu alta îl țara lui Pîntea”, spune cu
siguranță badea Canon din Coșbuc.

Si trenul, ureș, urcă, printre masi-
ve petroase, printre picuri de ar-
busti, în sus, pe valea Săliței, spre
Coșbuc. Badea Canon povestește sfîr-
șite, bătrînește, despre Pîntea, hai-
ducul, al cărui cap a stat săptămîni
la rînd pe zidurile Băii Mari și care
se-a avut o ascunsătoare acolo. În
una din peșterile de lângă Coșbuc,
peștera care mai poartă și azi numele
de „gaura lui Pîntea”. Nu orea e
vorăbă badea Canon. Dar călătorii
vagonului comun de clasa a II-a, care
aveau să se oprească la Vișeu ori la
Sigheț, la Borsă ori cine mai știe
unde, au putut afla totuși că bătrînul
i-a cunoscut pe George Coșbuc, fe-
lorul cel mic al popii Sebastian. A
fost asta de mult, badea Canon nu-și
amintea bine, dar oricum astî pîste
țelcești de ani.

Trenul micuț, atît de asemănător
moșnicilor moșilor, a oprit în Coșbuc.
Gara nouă, de plastr, pare, așa cum
stă acolo, între Sălița și Calea Fe-
rată, cu ferestrele ei înfiorate, cu
masa de ping-pong din sala de as-
teptare, ca o nouă minune a unei
lumi noi, ce a urcat odată cu ca-
lele ferată către Salva și Vișeu spre
locul de bășină al aceluia care pe
întreaga Vale a Săliței, a rămas
bădița George.

„Ieși Zamfira-n marș isteț,
Frumoasă ca un gînd răzleț”

Dispus pe o stradă lungă, care e
în același timp șoseaua ce coboară
spre Salva și de acolo spre Năsăud,
satul, apare călătorului care-l vede

multe ale mele articole referitoare la
superstiiile poporului, mi-a dat prin
cap să le sistematizez și să le în-
cheg într-un fel mai lămurit — căd
în „Albina” sînt publicate numai ca
material. Ar fi frumoasă și de mare
folos o cărțișcă în care să devoli și
să due la absurd toate superstiiile
despre cari se poate vorbi, ca s’abat
mintea poporului de la ele. Multe li
sînt stricătoare sănătății și bunel
înțelegeri între oameni, multe sînt
păgubitoare moralității și religiei,
multe chiar li stau împotriva bunel-
stării economice, și așa mai încolo. Pe
lîngă partea utilă, ar avea și o parte
frumoasă, pentru că explică multe
lucruri pe care înșii oamenii cu carte
nu le înțeleg.

Dacă ai vreme mine seară de pîldă
să vii la Carul cu bere să ne înăl-
nim, li-ăș spune mai de-amîntul
ce glăduim am. O igienă a sufletu-
lui și a minții aș vrea să fac bogată
în material și convingătoare. Pot să
prelucrez materialul adunat și pentru
alte întreprinderi, dar mă gîndesc că
nici într-un fel n-aș face mai bine
decît potrivindu-l pentru acoperire
bibliotecii „Steaua”.

Al tău cu toată stima și prietenia
G. COȘBUC

Miercuri 25. I.

Printre manuscrisele aflate în
Arhiva personalităților de la Biblio-
teca Academiei R.P.R. se află și o
poezie neterminată, deosebit de intere-

soasă, înedită sau puțin cunoscută
pentru marea masă a cititorilor. Din-
tre acestea am ales numai cheia
documente reprezentative pentru opera
poetului.

Primul, o scrisoare a poetului adre-
sată unui prieten, provine din mate-
rialele lătrare în posesia Academiei
R.P.R. în 1942 prin donația Elena
Coșbuc. Poetul dezvăluie intențiile
sale de a sistematiza și încheia într-o
lucrare seria de articole publicate în
revista „Albina” referitoare la supra-
lucru. Este interesant de observat aici
preocupările obștești ale poetului,
născută sinceră de a veni în ajutorul
celor obidiți cu slăburi și îndurări
precie. După cum se știe, poetul și-a
văzut dorința îndeplinită prin publi-
carea în 1909 a broșurii „Superstii-
nile păgubitoare ale poporului no-
stru”, lucrare redată în anul 1951
în „Colecția Societății pentru răspin-
direa științei și culturii”.

La textul scrisorii:

Dragă Petreache,

Tot am voit să-ți scriu în privința
unui manuscris al meu potrivit pentru
„Steaua”. Scrind prin „Albina” acele

Acasă, la bădița George

Întă-ne dar și în țara lui Pîntea
cel vîlțat, al cărui loc de odihnă și-l
dispută cel puțin 3 din regiunile de
dincolo de Carpați. Apoi, asta și
nu alta îl țara lui Pîntea”, spune cu
siguranță badea Canon din Coșbuc.

Si trenul, ureș, urcă, printre masi-
ve petroase, printre picuri de ar-
busti, în sus, pe valea Săliței, spre
Coșbuc. Badea Canon povestește sfîr-
șite, bătrînește, despre Pîntea, hai-
ducul, al cărui cap a stat săptămîni
la rînd pe zidurile Băii Mari și care
se-a avut o ascunsătoare acolo. În
una din peșterile de lângă Coșbuc,
peștera care mai poartă și azi numele
de „gaura lui Pîntea”. Nu orea e
vorăbă badea Canon. Dar călătorii
vagonului comun de clasa a II-a, care
aveau să se oprească la Vișeu ori la
Sigheț, la Borsă ori cine mai știe
unde, au putut afla totuși că bătrînul
i-a cunoscut pe George Coșbuc, fe-
lorul cel mic al popii Sebastian. A
fost asta de mult, badea Canon nu-și
amintea bine, dar oricum astî pîste
țelcești de ani.

Trenul micuț, atît de asemănător
moșnicilor moșilor, a oprit în Coșbuc.
Gara nouă, de plastr, pare, așa cum
stă acolo, între Sălița și Calea Fe-
rată, cu ferestrele ei înfiorate, cu
masa de ping-pong din sala de as-
teptare, ca o nouă minune a unei
lumi noi, ce a urcat odată cu ca-
lele ferată către Salva și Vișeu spre
locul de bășină al aceluia care pe
întreaga Vale a Săliței, a rămas
bădița George.

„Ieși Zamfira-n marș isteț,
Frumoasă ca un gînd răzleț”

Dispus pe o stradă lungă, care e
în același timp șoseaua ce coboară
spre Salva și de acolo spre Năsăud,
satul, apare călătorului care-l vede

„Căde-n bîrîci și se ridică
Dînd pe coadă pînîntre
Toată lîna unui miel:
O căciulă mai volnică
Decît al”.

„Era bun și duios
bădița George”

Colo în mijlocul satului, înscut
peste al și lămurilor pe seară cînd
femeile se cu lînce la poartă, cînd
bărbaii se întorc de la cîmp și vi-
tele de pășune, cînd de dincolo de
Sălița se aude versul duos al u-
nui fluter, colo se ridică bătrîn și
tuturi mereu tîndră casa lui Sebas-
tian Coșbuc. În care a-a născut cu
100 de ani în urmă, acela care avea
să fie George Coșbuc, sufletul din su-
fletul poporului său. Clădit în se-
vălele călătorului, care pășete cu e-
levia pragul acestei case, nu astî
manuscrisele și cărțile (dintre ace-
stea va mai fi văcut și în zile pîrli),
cît leagănul mîncuș, sculptat și
înnegrit de vreme, cît băncuța cea
mică, făcută de mîna poezii Se-
bastian și la care bădița Geo-
rge și-a făcut cîndva lecțiile de
elev în clasa I primară. „Cînd
mărturisit o tînră învîntătoare, care
vizitase casa-moșu — imi închipui-
am nu știu de ce că un poet alt de
mare, nu putea să se fi născut și să li
trăit decît într-un castel — dar știu,
într-un castel ca în basme. Și iată...”.
Gestul ei cuprinsă lăvă înscută de
lemn, toalele simple asternute pe ne-
reli, plus în care „mîncă pretență”
(asa li se apune pînă astăzi în sat,
mamei lui Coșbuc) bătea țesături.

Și moara a îmbătrînit, plopii de pe
malul Săliței au îmbătrînit și ei,
numai în inima locuitorilor din Coș-
buc ca și în inima întregii țări, bă-
dița George a rămas tînră, viu ne-
plecat, asemenea plopiului de lîngă
moară, care bătrîn ca lumea, tot mai
fosnește în înălțimi. Și nicîndă mai
mult ca în zilele noastre, mărturisirea
profesorilor liceului din Năsăud, no-
tată în cartea de Impresii a casei
muzee, nu e mai emoționantă, n-o
simțim mai adevărată: „Pentru noi
Coșbuc reprezintă înima acestui pî-
mînt”.

santă prin faptul că se numără prin-
tre acele lucrări ale lui G. Coșbuc în
care se afirmă lîmpede creșul artistic
al poetului, importanța pe care auto-
rul poeziei „Noi vrem pămînt” o
acorda misiunii sociale și patriotice
a poetului:

„Cînd e neamul dat pierzării
Sî-n robie dănuind
Eu prin geamătul cîntării
Să deștept din somn poporul
Libertate s-o aprind și dorul”
și varianta:

„Cînd e neamul dat pierzării
Mînelo spre cer întind
Eu prin geamătul cîntării
Către soare-mping poporul
Libertate-aprind și dorul”

Tot alt de grăitor este și fragmen-
tul din poezia „Alei Vodă Ilie” în
care ne li înfățișează, în versuri
puține la număr, simple dar sugestive
întreaga suferință a oamenilor nevoi-
iași striviri de povara dărilor, precum
li protestul poetului în favoarea o-
amenilor obidiți din vremea sa:

„N-avem pluguri, n-avem bol,
N-am biruri și

Bulgaria pe drumul socialismului

